

на Събранието ги посѣщаваха, поне тие които имаха крайни мнѣния, и по тоя начинъ влизаха въ съприкосновение съ народното настроение. Въпроситѣ се тамъ обсъждаха и се явяваха вече подготвени за разискване въ Събранието. Нѣкои клубове имаха свои специални задачи, като напримѣръ, свободата на печата, унищожението на първородството и т. н.; други пакъ нѣкои се завземаха за общата политика. *Обществото приятели на конституцията*, основано въ Версалъ подъ името на Бретонски Клубъ, отъ Бретонскитѣ депутати и което прие названието *Якобински Клубъ* отъ зданието въ което се помѣщаваше въ Парижъ, броеше множество отдѣления въ департаментитѣ. Тоя клубъ наемаше помѣщение въ черквата на стария манастиръ на Якобинцитѣ, въ улицата Сенъ-Оноре, дѣто засѣдаваше подъ мрачнитѣ и голи сводове всрѣдъ стари гробища. И тукъ се раздаваха думитѣ, които често прѣминаваха въ дѣйствие въ парижкитѣ улици. Щомъ партиитѣ почнуваха да се дѣлжтъ въ Учредителното Събрание, тѣ се раздѣляха и у Якобинцитѣ: конституционалнитѣ роялисти, се отдѣлиха за да основжтъ единъ новъ клубъ *Обществото на 1789 година*, въ едно прѣкрасно помѣщение, което принадлежеше отъ по-напрѣдъ на фелянтинскитѣ калугери и което се съединяваше чрѣзъ тѣсни проходи направо съ залата на Събранието; простото название клубъ на фелянтинцитѣ замѣни скоро другото название. Но департаментитѣ останаха вѣрни на Якобинцитѣ, дѣто ръководяха най-дѣятелнитѣ и честолюбиви хора, мѣжду които най-дѣятеленъ и честолюбивъ бѣше Робеспьеръ. Колкото повече изгасваше дѣятелността въ самото Събрание, толкова повече тя избухваше въ народнитѣ клубове, прѣдпочтително у по-распаленитѣ; къмъ края много фелянтинци се върнаха въ старото си якобинско гнѣздо.

Распритѣ въ самото Събрание прѣминаваха въ буенъ